

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111231868
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111231868.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., R. X, W., G.: XX XXX XXX, zastúpeného S. O., X. R. X, W., G.: XX XXX XXX proti odporcovi: P. S. C., bytom M. XXXX, H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: N. A. so sídlom v F., Q. XX, G.: XXX XX XXX, zastúpeného U. G. Q., Y., so sídlom J. X. M. XXX/XX, X., o zaplatenie 72,78 Eur istiny a prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. februára 2013, č.k. 11C/92/2012-77, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením nepriznal odporcovi náhradu trov konania. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 11,63 Eur zaplatením advokátovi U. G. Q., do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že v danej veci bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom. O trovách bolo potrebné rozhodnúť podľa § 146 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Konštatoval, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, a teda je povinný uhradiť odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Nakoľko odporcovi v predmetnom konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. Vedľajší účastník má však rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania a má preto tiež právo na náhradu trov konania, v prípade, ak ním podporovaný účastník bol v konaní úspešný, a preto mu náhradu trov priznal podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Trovy konania vedľajšieho účastníka spočívajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony a dva režijné paušály. Náhradu trov znížil v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. na 20 %, t.j. na 11,63 Eur, keďže sa jedná o drobný spor a trovy právneho zastúpenia považoval za neprimerané voči žalovanej pohľadávke.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, aj vedľajší účastník.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní navrhol uznesenie okresného súdu zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania. Poukázal na rozhodnutia Krajských súdov v Bratislave, v Košiciach, v Prešove a v Nitre, ktoré nepovažovali trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Vedľajší účastník v odvolaní, ktoré podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi bude priznaná náhrada

trov prvostupňového konania v sume 77,48 Eur. Súdu prvého stupňa vyčítal aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. Vyslovil názor, že moderačné právo súdu znížiť trovy konania je formulované ako právo súdu a nie ako jeho povinnosť, pričom súd musí vo svojom rozhodnutí pri aplikácii citovaného ustanovenia náležite a presvedčivo odôvodniť, prečo tak postupoval, aby bolo rozhodnutie v tejto časti preskúmateľné a nemalo črty svojvôle. Poukazoval na to, že navrhovateľovi v rovnakých konaniach súd priznáva náhradu trov v plnej výške.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je v tejto napadnutej časti potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V prejednávanej veci nepochybne došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, pričom nebolo v konaní tvrdené a nevyplývajú ani zo spisu žiadne okolnosti, ktoré by dávali podklad pre rozhodovanie o trovách zastaveného konania podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Navrhovateľ je preto povinný podľa citovaného zákonného ustanovenia hradiť trovy konania. Vedľajší účastník si vyčíslil trovy konania tak, že tieto spočívajú za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie vecí, vrátane prvej porady a za vyjadrenie k návrhu + 2x režijný paušál.

Súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V prejednávanej veci je nepochybné, že sa jedná o drobný spor v zmysle ust. § 200ea ods. 2 O.s.p. (predmet konania vo výške 72,78 Eur).

Odvolací súd považuje za správnu na danú vec aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ktorým bola s účinnosťou od 15.10.2008 pre náhradu trov konania v drobných sporoch zakotvená výnimka zo zákonnej zásady plnej zodpovednosti účastníkov za výsledok konania, ktorá spočíva v možnosti nepriznania alebo zníženia náhrady trov konania prisudzovaných účastníkovi konania s plným prevažným úspechom v spore, a to za splnenia dvoch zákonom stanovených podmienok pre takýto postup, z ktorých prvou je práve povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor) a druhou, že trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke. Bližšie podmienky nepriznania alebo zníženia náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia zákon neupravuje, takže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa tejto úpravy je výlučne na úvahe súdu.

Pri skúmaní predpokladov pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov, je významná tá skutočnosť, že sa jedná o stereotypnú právnu agendu, ktorá je v spojení s označením bagateľných vecí ukazovateľom, ktorý oprávňuje k aplikácii tohto zmierňujúceho ustanovenia.

V danom prípade je zrejmé z obsahu spisu, ako aj z ďalších vecí rovnakej povahy prejednávaných na súdoch, že postup vedľajšieho účastníka vo veciach spotrebiteľských zmlúv sa týka takmer výlučne úverov, resp. postúpenia pohľadávok z nich. Vedľajší účastník tak vynakladá na podania v podstate len administratívnu agendu, ktorá si nevyžaduje právne náročné postupy. Uplatňované trovy v danom prípade v pomere k uplatnenej pohľadávke boli v nepomere, v dôsledku čoho súd prvého stupňa postupoval správne, keď aplikovaním ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. náhradu týchto trov znížil.

Odvolaním nenapadnutej časti, t.j. pokiaľ nebola odporcovi priznaná náhrada trov konania, sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.